

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Handelingen 2, 1 - 4
Ochtenddienst
Openbare geloofsbelijdenis

Broeders en zusters, we mogen op deze Pinkstermorgen het feest vieren van de uitstorting van de Heilige Geest in ons midden als gemeente van Christus.. Maar we zullen deze dienst beginnen met onze afhankelijkheid van de Here te belijden.

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 147 : 1 en 7**
- 4. Schuldbelijdenis door het zingen van Gezang 17 : 1 – 3**
- 5. Genadeverkondiging door het lezen van Efeziërs 2 : 4 – 10**
- 6. Amenlied op genadeverkondiging: Gezang 14 : 3 en 4**
- 7. Gebed om de zegen van de Here op de dienst**
- 8. Schriftlezing : Ezechiël 1 : 1 – 14 en Handelingen 2 : 1 – 13**
- 9. Zingen : Psalm 104 : 1 en 10**
- 10. Tekst : Handelingen 2 : 1 - 4**
- 11. Zingen : Gezang 31 : 2 en 3**
- 12. Lezing van de wet**
- 13. Zingen: Psalm 119 : 39 en 40**
- 14. Openbare geloofsbelijdenis**
- 15. Zingen : Lied 341 : 1, 2 en 3**
- 16. Dankzegging en voorbede**
- 17. Slotzang : Gezang 35 : 1, 2, en 3**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Ik verkondig u deze morgen de blijde boodschap van Pinksteren onder het volgende thema:

De Here Jezus Christus stort zijn Geest in het midden van de gemeente uit om al de uitverkorenen tot de eeuwige vreugde te brengen.

- 1. de tekens bij de uitstorting van de Geest van Christus**
- 2. de rijkdom van de uitstorting van de Geest van Christus**

We zullen dus eerst letten op de tekens bij de uitstorting van de Heilige Geest.

Onze tekst begint met het woordje ‘en’. En dat is niet toevallig want ook Lucas wil laten zien dat wat er op de Pinksterdag gebeurt in verband staat met het voorgaande. De Here Jezus heeft de discipelen vlak voor zijn hemelvaart de opdracht gegeven in Jeruzalem te blijven wachten totdat de Heilige Geest zou zijn uitgestort. En zo hebben de discipelen ook gehandeld. Ze zijn terug gegaan naar Jeruzalem. Ze hebben in hun gebeden de Here geloofd en gedankt. Verder hebben ze een opvolger voor Judas aangesteld opdat het getal van de twaalf apostelen weer vol zou zijn. En dan, tien dagen na de hemelvaart van de Here Jezus, is het Pinksteren. En nu moeten we niet denken dat Pinksteren een totaal nieuw feest is. Een nieuwtestamentisch feest. Nee. Het was die dag gewoon Pinksteren en in Jeruzalem vierden de Joden dan ook dit pinksterfeest.

Oorspronkelijk was het een feest waarop het einde van de oogsttijd werd gevierd. Maar in de loop van de eeuwen had het feest nog een andere betekenis gekregen. Het was gehistoriseerd en geworden tot het feest waarop de wetgeving op de Sinaï werd herdacht. Met Pinksteren gedacht het volk dan ook dat de Here in hun midden was verschenen en het verbond met hun vernieuwd had. Ze dachten aan hoe het daar op de Sinaï had gestormd. Hoe er donderslagen en bliksemstralen waren geweest en hoe het gewaaid had. En ze gedachten hoe de berg in vuur en vlam had gestaan omdat de Here erop was neergedaald.

Wind en vuur. Telkens weer zijn het deze tekenen die de komst van God begeleiden. Denkt u ook maar aan de beschrijving die Ezechiël geeft van de verschijning van de Here. In vers 4 vertelt hij dat hij een stormwind uit het noorden zag komen, een zware wolk met flikkerend vuur en omgeven door een glans; daarbinnen, midden in het vuur, was wat er uitzag als blinkend metaal.

Stelt u zich dat eens voor wat daar in dat huis gebeurde waar de discipelen en de andere gelovigen zijn samen gekomen. De gedachten gaan uit naar de verschijning van de Here op de berg Sinaï. Naar het onweer en de wind die daar was, naar het vuur dat op de berg was. En dan horen ze plotseling het geluid van een enorme windvlaag. En het was niet het geluid van de wind buiten. Nee. Het gaat om het geluid van een wind die in het huis is. Het geluid van een wind die uit de hemel neerdaalt in het huis. Stel dat hier zo'n geluid zou klinken. Het geluid van een geweldige windvlaag. Een geluid zo sterk dat u mij niet meer zou kunnen verstaan. Zou ons dat niet overweldigen? Ons verwonderd en stil maken en ons hart in onze kelen laten kloppen. Wat is dit? Wat gebeurt hier? Dit is toch niet normaal? En het is inderdaad niet normaal.

Want dit geluid kondigt de komst van God aan. Zoals de avondwind in het paradijs voor Adam en Eva het teken was van Gods komst. Zoals de storm op de Sinaï teken was van Gods komst en aanwezigheid. En zoals de Here aan Elia verscheen in het suizen van een zachte koelte. Zo verschijnt de Heilige Geest in het geluid van de wind die het huis vervult. En zoals ik u waarschijnlijk al wel vaker verteld hebt, kan zowel het Griekse als Hebreeuwse woord voor wind, ook adem of geest betekenen. En hier wordt dus als het ware het huis gevuld met de adem van God. Ze horen het geluid van de Here die in het huis blaast. Het is het geluid van de levensadem die van de Vader en de Zoon uitgaat. De levensadem die God in het paradijs in de neus van de mens blies waardoor hij tot een levend wezen werd (Genesis 2,7). En zoals de mens in het paradijs door deze levensadem tot leven kwam, zo kwamen ook de mensen in dat huis tot leven.

Want ze gaan spreken over de grote daden van God. Zoals Lucas schrijft in vers 11. Ds. Van den Berg zal daar zo de Here wil vanmiddag uitgebreid bij stil staan, dus dat wil ik verder niet doen. Ik wil er slechts op wijzen dat een levend mens zoals God die bedoeld heeft een mens is die God looft en prijst. Zoals we dat ook belijden in antwoord 6 van de catechismus, waar we belijden dat God de mens goed en naar zijn beeld heeft geschapen. Dat wil zeggen: in ware gerechtigheid en heiligheid, opdat hij God, zijn Schepper, naar waarheid kennen zou, Hem van harte zou liefhebben en met Hem in eeuwige heerlijkheid leven zou, om Hem te loven en te prijzen.

Verder zijn er tongen als van vuur in het huis. Het is goed om er even op te wijzen dat Lucas niet zegt dat er echte tongen van vuur zijn. Hij noemt ze tongen als van vuur. Die tongen lijken als van vuur. En ook die spreken van Gods verschijning. Denkt u maar

weer aan Gods verschijning op de Sinai. Aan de verschijning van God aan Ezechiël. Maar denkt u ook maar aan Gods verschijning aan Mozes in de brandende braamstruik. Of de vuurkolom waarin de Here het volk voorging door de woestijn. Maar ook in Openbaring 4 vers 5 wordt gesproken over vlammen. Over zeven vurige fakkels die voor Gods troon branden, die de zeven Geesten van God aanduiden. Telkens weer gaat de verschijning van God gepaard met vuur.

En de betekenis van vuur is veelkleurig. Allereerst betekent vuur licht. Licht dat de weg wijst. Dat de weg wees door de woestijn. Maar dat ook de weg wijst door het leven. Denkt u aan Psalm 119. Uw Woord is een lamp voor mijn voet, dat mij tegen struikelen beschermt. Maar vuur spreekt ook van warmte. Wat is het heerlijk om je op een kille avond bij een kampvuur te warmen. Zo brengt vuur warmte en licht. En zo brengt ook de Heilige Geest de warmte van Gods liefde. Want Hij komt om ons te troosten en ons te laten leven in de warmte van Gods liefde. En het licht van Gods Woord.

Maar vuur is ook teken van reiniging en heiliging. Het vuur op het brandofferaltaar brandt de zonden als het ware weg. In verschillende bijbelboeken wordt ook geschreven over het vuur dat het goud reinigt. Door goud met vuur te smelten, kun je het goud reinigen van de onedele stoffen. Die gaan bovenop drijven en kun je wegnemen. Zo komt het vuur van de Heilige Geest ook om te reinigen. Om ons te reinigen van onze zonden. Om de vuiligheid uit ons leven weg te branden. Om ons te heiligen voor God. Zodat we de zonden haten en de geboden van God in ons hart komen te staan. Zoals Ezechiël daarover heeft geprofeteerd. 'Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat u naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt.' Dat is de profetie van Ezechiël. Een profetie die gaat over de vernieuwing van het verbond. Welnu dat verbond is door God op Pinksteren vernieuwd. Toen Hij op grond van het werk van de Here Jezus, zijn Geest temidden van zijn volk uitstortte.

In al deze tekens wordt dus zichtbaar dat niemand minder dan God Zelf met zijn Geest bezit neemt van mensen en deze vernieuwt. Al deze tekens wijzen op het heerlijke: God gaat wonen en werken in mensen. Daar wezen deze tekenen op. Dat in de eerst plaats.

We zullen in de tweede plaats letten op de rijkdom van de uitstorting van Geest van Christus. We hebben in punt 1 heel erg de aandacht gericht op de gebeurtenissen

in Jeruzalem op de Pinksterdag. Op de gebeurtenissen in dat huis. Maar dan zouden we veel missen van de rijkdom van de gebeurtenis met Pinksteren. Want wat daar die dag is gebeurd heeft grote betekenis voor de geschiedenis van onze aarde. Voor de geschiedenis van ons als mensheid en als mensen. De gebeurtenis op 11 september, waarbij de Twin Towers in New York instortten, valt in het niet bij deze gebeurtenis in Jeruzalem. Want de uitstorting van de Heilige Geest is een enorme stap vooruit voor het Koninkrijk van God. Het is een enorme stap vooruit op weg naar de eeuwige vreugde en het eeuwige geluk hier op aarde.

Want wat gebeurt hier nu precies? Zoals het woordje “en” waarmee onze tekst begint aangeeft is er een nauw verband tussen de hemelvaart van de Here Jezus en de uitstorting van de Heilige Geest. Petrus spreekt daar ook over in zijn rede die hij die dag heeft gehouden. Handelingen 2, 33: “Nu Hij dan door de rechterhand van God verhoogd is en de belofte van de Heilige Geest van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat u ziet en hoort.” De eerste grote daad die de Here Jezus heeft gedaan, nadat Hij plaats heeft genomen op de troon van het Koninkrijk van God is dus het uitstorten van de Heilige Geest in het midden van zijn gemeente. Op de Pinksterdag verstevigt de Here Jezus de positie van zijn koninkrijk op aarde. Dat rijk dat op dat moment maar bestond uit een honderdtal eenvoudige en zwakke mensen. Mensen die het aan kracht, macht en invloed ontbreekt om werkelijk een verandering teweeg te brengen op aarde. Deze mensen maken nu mee, hoe God Zelf in hun midden neerdaalt. Ze maken mee dat God Zelf de uitbreiding van zijn Rijk ter hand neemt, door hier op aarde te gaan wonen. Ja, door intrek te nemen in de harten en de levens van gewone sterfelijke mensen.

Voor Pinksteren was de Heilige Geest ook wel op aarde werkzaam. Maar Hij was er nog niet als de Geest van de gekroonde Here Jezus Christus. In het Oude Testament was er ook de inwoning van God op aarde. Hij woonde eerst in de tabernakel en later in de tempel. Ook was daar geloof en liefde tot God bij mensen. Wat we ook moeten toeschrijven aan het werk van de Heilige Geest. Maar pas met Pinksteren gaat de Heilige Geest in al de gelovigen wonen. Dat dit als heel bijzonder is ervaren, blijkt ook duidelijk uit de beschrijving die Lucas in onze tekst geeft.

In vers 1 meldt hij dat alle gelovigen bijeen waren. Vervolgens vertelt hij in vers 3 dat de tongen van vuur zich op ieder zette die daar aanwezig was. Zij werden allen vervuld met de Heilige Geest (vers 4) en zij spraken ook allen met andere tongen, zoals de Geest

het hun gaf uit te spreken. Dus zij spraken allen met andere tongen. En dus niet alleen Petrus, de eerste onder de apostelen, of alleen de apostelen, nee, alle christenen spraken in tongen. Een groep van ongeveer 120 mannen en vrouwen, zoals we uit hoofdstuk 1, vers 15 weten. In al die 120 mannen en vrouwen ging de Heilige Geest wonen om daar zijn vernieuwend werk te doen. Om in die mensen en door die mensen te werken aan de uitbreiding van het Koninkrijk van zijn Zender Jezus Christus.

We moeten dus ook vandaag ons oog richten op het werk van God. Onze Here Jezus Christus die plaats genomen heeft op de troon van het prachtige Koninkrijk van God, zendt zijn Geest naar de aarde om op de aarde verder te werken aan de uitbreiding van het heerlijke Koninkrijk van Jezus Christus. En dat doet Hij op twee manieren: door mensen te vernieuwen en door mensen te vervullen met zijn kracht.

En jullie jonge mensen die zo meteen belijdenis gaan afleggen van jullie geloof. Jullie kunnen daarover meepraten. Want ken jullie een beetje, maar ik weet uit wat jullie verteld hebben op catechisatie of in persoonlijke gesprekken, hoe de Heilige Geest jullie vernieuwd heeft. Jullie hebben allemaal geworsteld met de Here. Want aan de ene kant wilde je wel geloven en delen in de liefde van de Here. Maar aan de andere kant schrokken jullie daar ook van terug. Omdat het een keuze is voor het leven. Omdat het een keuze is die door allerlei mensen in deze wereld niet begrepen wordt. Omdat het betekent dat je ook bepaalde offers zult moeten brengen. Zoals ieder mens doen jullie ook het liefst wat jullie hart je ingeeft, zonder je teveel aan te trekken van wat God of andere mensen daarvan vinden. En voor Christus kiezen, betekent je leven inrichten zoals Hij dat wil. Het betekent deel uit maken van de kerk en een band aangaan met de andere kinderen van God. Die anderen mensen hier in de kerk dus als je broers en zussen zien.

Maar door de Heilige Geest zijn jullie zo veranderd, dat jullie zeggen: “Ja, ik wil bij Jezus Christus horen. Ja, ik erken, dat ik van mezelf niet deug. Een zondig mens ben. Ik erken dat ik mezelf niet kan redden. Ik geloof dat God mij toch liefheeft, omdat zijn Zoon voor mij gestorven is. Ik wil ook bij zijn kerk horen en mijn gaven daar gewillig en met vreugde inzetten.” Dat hebben jullie niet van jezelf. Dat heeft niemand van ons van zichzelf. Het is ons geschonken. De Heilige Geest heeft onze natuurlijke vijandschap tegen God verzwakt en de liefde voor God in ons hart laten groeien.”

Maar je hebt de Heilige Geest niet alleen nodig om je leven te vernieuwen, maar je hebt ook zijn kracht nodig. Want ik zal jullie straks namens de Here vragen of je bij de belijdenis van de Apostolische Geloofsbelijdenis zal blijven in leven en sterven? Een nuchter mens zal vragen: hoe kun je nu zoiets beloven? Je weet toch niet wat je over tien jaar vindt. Je weet toch niet hoe je zult reageren als er misschien ooit een overheid komt die ons verbiedt om nog in Jezus Christus te geloven. En die vraag is heel terecht als je uitgaat van de kracht van de mens zelf. Maar als je uitgaat van de kracht van de Heilige Geest die ook jullie gegeven is, dan kun je rustig “ja” antwoorden op deze vraag. Want Hij is samen met de Vader en de Zoon echt en eeuwig God en Hij zal jullie, ja, ons allemaal de kracht geven om vast te houden aan deze belijdenis. En Hij zal telkens weer dit geloof in je hart werken als jij Hem daarvoor de ruimte geeft. Door trouw naar de kerk te gaan, de sacramenten te gebruiken, te bidden en Bijbel te lezen.

En als we dan deze dag zien in het verlengde van wat op de Pinksterdag gebeurd is, dan zien we een triomftocht voor het Koninkrijk van Jezus Christus. Op die eerste Pinksterdag waren er 120 burgers van dit Rijk op aarde te vinden. En nu zijn er miljoenen. Niet dat het een verhaal is van overwinning. Er zijn ook periodes geweest waarin het Koninkrijk terrein verloor. Ook in ons land heeft het terrein verloren in de afgelopen eeuw. Maar aan de andere kant gaat het rijk verder. Kijk maar naar vandaag. Acht jonge mensen belijden dat ze aan de zijde van de Here Jezus Christus willen strijden voor een nieuwe toekomst. Een toekomst waarin niet langer het egoïsme en de haat regeert, maar de liefde en de warmte. Een toekomst waarin niet langer de angst voor ziekte en dood zullen zijn. Maar waarin er slechts vreugde en blijdschap zal zijn.

Amen